

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118217165
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118217165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - Petržalka, IČO: 35 937 874, adresa na doručovanie: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., oddelenie regresných náhrad, P. O. Hviezdoslava č. 26, Žilina, proti žalovanému: O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, právne zastúpený: JUDr. Jana Veľas Hlucháňová, advokátka so sídlom Y. XXX, K., o zaplatenie 2.096,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 41C/103/2018-136 z 02. marca 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.096,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 17.08.2018 do zaplatenia a náklady konania vo výške 3,70 eur (výrok I.). Žalobcovi bol voči žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že žalobcovi bol 18.05.2017 hlásený úraz jeho poistenca Q. M., ktorý bol spôsobený protiprávnym konaním žalovaného. Ten bol trestným rozkazom uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva. Náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému poistencovi žalobcu v čase od 13.05.2017 do 15.11.2017 si uplatňoval žalobca ako žalovanú sumu. Pri právnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ust. §420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), z ust. § 8 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1, 6 zák. č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, § 9 ods. 7 písm. c/ zák.č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, § 37 zák. č. 577/2004 Z.z., § 121 ods. 3 v spojení s § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že k úrazu poistenca žalobcu došlo zavineným protiprávnym konaním žalovaného a dospel k záveru, že v zmysle § 9 ods. 7 písm. c/ zák. č. 580/2004 Z.z. je žalobca nositeľom práva domáhať sa úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť svojmu poistenému od žalovaného. Žalovaný bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo 07.11.2017 za poškodenie zdravia poistenca žalobcu. Poukazujúc na ust. § 193 CSP uviedol, že týmto trestným rozhodnutím je v prejednávanej veci viazaný. Námietku žalovaného o nutnosti prihliadať na spoluzavinenie poškodeného nepovažoval za právne významnú. Okresný súd mal jednoznačne preukázané, že úraz vznikol zavineným protiprávnym konaním žalovaného. Ak by aj bol poškodený opitý, zo skutkového stavu veci nevyplývalo, že by v dôsledku tejto skutočnosti utrpel úraz. K úrazu došlo len z dôvodu, že žalovaný poškodeného udrel. Nebolo preukázané, že poškodený spadol a úraz utrpel bez tohto protiprávneho konania žalovaného. Pri posúdení dôvodnosti výšky uplatneného nároku okresný súd vychádzal z

listinných dôkazov predložených žalobcom, a to rozpisu nákladov, ktorý obsahoval všetky vykonané zdravotné výkony a lekárske ošetrenia v súvislosti s diagnózou poškodeného poistenca, ktorý potvrdil aj revízný lekár žalobcu. Z tabuľky predloženej žalobcom bolo zrejmé, na základe akej konkrétnej faktúry, akému konkrétnemu zdravotníckemu zariadeniu a za aké konkrétne obdobie boli uhradené náklady v konkrétnych výškach ako aj kedy k úhrade došlo. Žalovaný nespochybnil, že poškodenému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, spochybňoval rozsah a skutočné vynaloženie nákladov zo strany žalobcu. Bližšie však neodôvodnil a neuviedol, aké výkony a z akých dôvodov považuje za nepreukázané a s poškodením zdravia nesúvisiace. Obmedzil sa na konštatovanie, že zdravotné výkony časovo nesúvisia a nie sú v príčinnej súvislosti s úrazom a na tvrdenie, že žalobca nepreukázal uhradenie vzniknutých nákladov poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania však ustálil, že náklady poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v súvislosti s úrazom poškodeného jednoznačne vznikli. Za irelevantnú považoval skutočnosť, či žalobca uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti tieto náklady, nakoľko zákon neuvádza výslovne, že nárok poisťovne vzniká až po ich uhradení poskytovateľom zdravotnej poisťovne. Žalobca preukázal, že revízný lekár všetky zdravotné úkony posúdil v zmysle záväzných ustanovení zákona a metodického pokynu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Naopak pokiaľ išlo o žalovaného, ten svoje tvrdenia nepreukázal a iba vyjadril pochybnosti o realizácii týchto úkonov. Okresný súd tak žalobe vyhovel a zároveň žalobcovi priznal aj právo na úroky z omeškania. Vychádzal z toho, že žalobca zaslal žalovanému výzvu na uhradenie nákladov, ktorú žalovaný prevzal 01.08.2018. Zároveň žalobca žalovanému poskytol lehotu 15 dní od doručenia výzvy na zaplatenie týchto nákladov. Posledný deň lehoty na úhradu pripadol na 16.08.2018, preto sa žalovaný nasledujúci deň dostal do omeškania so zaplatením žalovanej sumy. Okresný súd od nasledujúceho dňa priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške určenej v zmysle § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi ako strane, ktorá mala vo veci plný úspech.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie dospel v napadnutom rozsudku na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v otázke výšky a opodstatnenosti nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že od začiatku sporu požadoval, aby žalobca preukázal, že skutočne uhradil náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému Q. M., ktorých preplatenia sa domáhal. Žalobca oprel svoj žalobný nárok o ust. § 9 ods. 7 písm. c/ zák. č. 580/2004 Z.z. avšak žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že skutočne uhradil náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, teda neboli splnené materiálne predpoklady, aby súd žalobe vyhovel. Žalovaný ďalej uviedol, že sa nestotožnil s tvrdením okresného súdu o tom, že pre posúdenie dôvodnosti nároku je irelevantné, či žalobca ako zdravotná poisťovňa uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti vzniknuté náklady, nakoľko zákon neuvádza výslovne, že nárok na poistenie vzniká až po ich uhradení poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Uviedol, že podstatou regresného nároku je, že subjekt si ho môže uplatniť až vtedy, keď mu nejaké náklady/výdavky vzniknú a tieto potom regresne vymáha od osoby, ktorá ich zavinila. Sám navrhoval, aby žalobca preukázal výšku nákladov účtovnými dokladmi a došlými faktúrami za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému. Žalobca tak neučil, preto neunesol dôkazné bremeno a súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu pokiaľ ide o skutočnosť, že náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť skutočne vznikli. Ďalej žalovaný poukázal, že navrhol, aby okresný súd vykonal ako dôkazný prostriedok zdravotnú dokumentáciu poškodeného, avšak okresný súd sa týmto návrhom vôbec nezaoberal. Rovnako sa nezaoberal ani jeho návrhom na predloženie účtovných dokladov za jednotlivé úkony zdravotnej starostlivosti, o ktorých preplatenie v spore išlo.

3. Odvolací súd procesným postupom v zmysle ust. § 374 ods. 1 CSP zaslal odvolanie žalovaného žalobcovi, ktorý však vo veci nepodal vyjadrenie k odvolaniu. S ďalšími podaniami strán sporu odvolací súd do času svojho rozhodnutia nedisponoval.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v celom rozsahu v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd poznamenáva, že takýto postup je v súlade aj s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III.ÚS 78/05, IV.ÚS350/09).

6. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný v ňom zopakoval argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní, s ktorou sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie riadne vysporiadal. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a odvolaciemu súdu opakovane predkladal svoje subjektívne skutkové závery, ku ktorým mal súd prvej inštancie dospieť. Pritom vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a prijať právne závery.

7. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04, IV.ÚS 252/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňom navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

8. Súd je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Súdnem nemusí vykonať všetky dôkazy navrhnuté stranou sporu. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je výlučne na súde (§ 185 ods. 1 CSP). Súdnem je povinný súčasne dbať na to, aby nevyhlásil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdý stranou, a tento poznatok nebude preukazovať iným dôkazom. O vykonaní alebo nevykonaní navrhnutého dôkazu súd rozhoduje priebežne počas konania. Návrh na vykonanie dôkazu má obsahovať okrem iného aj uvedenie skutočností, ktorá má byť vykonaným navrhovaným dôkazom preukázaná. Pokiaľ ide o námietku, že žalovaný navrhol vykonať dôkaz oboznámením sa so zdravotnou dokumentáciou poškodeného, po preskúmaní konania predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozsudku, odvolací súd nenašiel relevantný návrh žalobcu na vykonanie tohto dôkazu pred okresným súdom. Z uvedeného dôvodu sa týmto návrhom okresný súd ani nezaoberal. Dokonca žalovaný ani v odvolaní neuviedol, čo týmto návrhom sledoval. Ktoré konkrétne jeho tvrdenia mali byť týmto dôkazom preukázané.

9. Odvolací súd dospel k záveru o dostatočnom zistení skutkového stavu okresným súdom, nevyhnutného na rozhodnutie a pri svojom rozhodovaní z takto zisteného skutkového stavu veci vychádzal.

10. Na potvrdenie správnosti záverov rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné. Jednou zo základných procesných povinností strán sporu je povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti. Popretie tvrdení protistrany ako samostatná procesná povinnosť vyplýva z ust. § 151 CSP, ktoré zakotvuje procesné následky (sankciu) za jej nesplnenie. Skutkové tvrdenia žalobcu sú prostriedkami procesného útoku. Skutkové tvrdenia žalovaného sú prostriedkami procesnej obrany. Žalobca tvrdil, že poškodený je jeho poistencom, že mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, za ktorú uhradil poskytovateľom peňažné plnenie v rozsahu tak ako to uvádzal v podanej žalobe a prezentoval priloženými listinami. Na základe regresného nároku si toto plnenie uplatňoval voči žalovanému. Žalovaný v rámci procesnej obrany rozporoval skutočnosť, že k plneniu prezentovanému žalobcom došlo. Následne žalobca súdu predložil výpisy z bankového účtu o úhrade súm jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Na základe týchto zistení okresný súd konštatoval, že žalobca uniesol dôkazné bremeno na preukázanie

svojich tvrdení o tom, že uhradil náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť jeho poistencovi. Žalovaný v odvolaní namieta správnosť týchto záverov súdu prvej inštancie a tvrdí, že poskytnutie týchto finančných prostriedkov zo strany žalobcu poskytovateľom zdravotnej starostlivosti preukázané nebolo. Neuvádza bližšie žiadnu argumentáciu, pre ktorú nemožno dôkazy, na ktoré prihladal okresný súd, použiť. Odvolací súd po preskúmaní veci však dospel k záveru, že žalobca svoje tvrdenia o poskytnutí finančných prostriedkov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť jeho poistenca náležite preukázal. Odvolací súd preto odvolanie nepovažoval za dôvodné a rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže odvolaniu žalovaného nebolo vyhovené, v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, a preto mu vo vzťahu k žalovanému prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)